plo eodem presumsiss3. Cum autem ille ve-
hementius palpitaret et missi spiritus cum
crucis misterio signatum viderent: territi
clamauerunt. Ve vas vacuum sed signa-
tum. Ad hanc vocem ꝓtinus illa maligno
rum spirituum turba disparuit. Judeus
autem concitus ad epm venit et ei omnia ꝑ
ordinem enarrauit: Quod ille audiēs ve-
hementer ingemuit et omnē mulierez a do
mo sua et a vicanea ꝓtinus remouit et iudeū
baptisauit. Refert quoq; Grego. in li. dy
alo. ꝙ quedā sanctimonialis ortum ingre-
diens et lactucam conspiciēs cōcupiuit eā
quam signo crucis benedicere oblita. aui-
de momordit. sed arrepta a dyabolo proti
nus cecidit. Cum autem beatus equiti⁹ ad
eam venissz dyabolus clamare cepit et di-
cere. Sedebam hic sup lactucam. illa venit
et momordit me. Ap imperium autē predi
cti viri mox de ea exiuit.

De scō Johāne Crik. require in fine.

De nomine.

Cornelius interꝑtatur intelligēs cir
cumscisionē. Ipse enim intellexit et
intelligendo seruauit circūsciflonem a su-
perfluis licitis etiā et necessarijs Vel corne
lius a cornu et leos quod est populus qua-
si cornu et fortitudo populi. Cyprianus dr
a ciprus quod est mixtura et ana quod ē sur
sum. Vel a cipro qđ est mesticia vel heredi
tas Ipse enim habuit supernā mixturam grē
et virtutū. mesticiam peccatoꝝ et hereditatē
celestium gaudiorum.

De sancto cornelio.

Cornelius papa
successor sancti fabiani a decio ce
sare cum suis clericis ī exilio rele
gat. Ibiq; a sancto Cipriano carthaginē
si epō litteras confortationis accepit. Tā
dem de exilio reductus decio pñtatur. Cū
autē immobilis permaret. iussit eū decius
plūbatꝭ cedi Precepitq; vt ad tēplū mar
tis duceret vt ibi aut sacrificaretz aut sñiam
capitalē subiretz Cum ergo illuc duceret mi

les quidaz eum rogauit vt ad domū suam
diuerterez et ꝓ vxore sua salustia que ꝑ. xv.
annos paralitica iacebat oraret. Que cuz
ad orōem eius sanata essz. xxi. milites cuz
ipsa et viro suo dño crediderunt. qui omnes
iubente decio ad templū martis deducti et
in illud expuentes cū sancto cornelio mar-
tirisati sunt. Passus est autē circa annos
domini. ccliij.

Ciprianus autē carthaginensis epūs ī
eadem ciuitate parteno ꝓconsuli pñtatur
Qui cuz a fide nullatenus mutari possz in
exilium mittit. Indeq; reuocatus a galie
no proconsule qui patricō successerat sen-
tentiā capitalē accepit. Qua snīa lata dix
it ciprianus deo grās. Cum autē ad locū
cum spiculatore venissz precepit suis vt ei
dem spiculatori ꝓ mercede. xxvij. aureos
darent. Accipiensq; lintheum manu sua o
culos texit et sic coronam martirij suscepit
circa annū domini. cclvij. De nomine.

Eufemia dr ab eu qđ est bonū. et feia
quasi bona feia i. vtilis honesta et de
lectabilis. qr hoc triplici mō dr bonum Fu
it enim vtilis alijs per conuersatiōem. hone-
sta sibi per moruz cōpositionem. delectabilis
deo per celestem contēplatiōem. Vel dici-
tur Eufemia quasi eufola qđ est suauis so
noritas. Suauis autē sonus fit trib⁹ mo-
dis. s. voce vt in cantu. pulsu vt in cithara
flatu vt in organo. Sic btā Eufemia fecit
deo dulcem sonū cum voce ꝑdicatiōis. cū
pulsu bone opatiōis. cū flatu deuotiōis

De sancta Eufemia.

Eufemia filia se
natoris videns xpianos tempore
dyocleciani tam diuersis supplicijs lania-
ri. ad iudicem ꝓperauit et xpm publice con
fitens exemplo sue constātie etiā virorum
animos confortabat. Cū igit iudex cristia
nos successiue occideretz alios presentes eē
iubebat vt saltem territi immolarēt dū cō
stantes tam fideliter laniari viderent. Cū
ergo coram Eufemia sanctos crudeliter d-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0353
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG